

- går en kreditaftale med en anden person end den, som leverer disse; og
- b) der mellem kreditgiveren og leverandøren af løsøret eller af tjenesteydelserne allerede består en aftale, ifølge hvilken kredit til den pågældende leverandørs kunder med henblik på erhvervelse af løsøre eller tjenesteydelser hos den pågældende leverandør alene stilles til rådighed af den pågældende kreditgiver; og
- c) den i litra a) omhandlede forbruger opnår sin kredit i henhold til denne allerede bestående aftale; og
- d) løsøre eller tjenesteydelser, der er omfattet af kreditaftalen, ikke eller kun delvis leveres eller præsteres, eller ikke er i overensstemmelse med leveringsaftalen; og
- e) forbrugeren har taget retsmidler i anvendelse mod leverandøren, men ikke har fået fyldestgjort det krav, som han var berettiget til;

har forbrugeren ret til at tage retsmidler i anvendelse mod kreditgiveren. Det overlades til medlemsstaterne at bestemme, i hvilket omfang og på hvilke betingelser disse retsmidler kan tages i anvendelse.

3. Stk. 2 gælder ikke, hvis den pågældende enkelte retshandel vedrører et beløb på under 200 ECU.

Artikel 12

1. Medlemsstaterne

- a) sikrer, at personer, der tilbyder kredit eller tilbyder af formidle kreditaftaler, skal have myndighedernes tilladelse hertil, enten særskilt eller som leverandører af løsøre eller tjenesteydelser; eller
- b) sikrer, at den virksomhed, der udføres af personer, som yder kredit eller formidler kredit, skal kontrolleres eller overvåges af en institution eller af myndighederne; eller

- c) fremmer oprettelsen af passende institutioner, hvortil klager vedrørende kreditaftaler eller kreditbetingelser kan rettes, og som kan give forbrugerne relevante oplysninger eller råd herom.

2. Medlemsstaterne kan træffe bestemmelse om, at den i stk. 1, litra a), omhandlede tilladelse ikke kræves, når personer, der tilbyder at indgå eller formidle kreditaftaler, svarer til definitionen i artikel 1 i Rådets første direktiv af 12. december 1977 om samordning af lovgivningen om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut⁽¹⁾ og har bemyndigelse hertil efter samme direktiv.

Når personer, som yder kredit eller formidler kredit, har fået både særskilt tilladelse hertil i henhold til stk. 1, litra a), og tilladelse i henhold til ovennævnte direktiv og sidstnævnte tilladelse siden er inddraget, skal den kompetente myndighed, der er ansvarlig for udstedelsen af den særskilte tilladelse til at yde kredit i henhold til stk. 1, litra a), underrettes og træffe afgørelse om, hvorvidt de pågældende personer må fortsætte med at yde kredit eller formidle kredit, eller om den særskilte tilladelse, der er givet i henhold til til stk. 1, litra a), skal inddrages.

Artikel 13

1. ECUen er ved anvendelsen af dette direktiv den, der er fastsat i forordning (EØF) nr. 3180/78, som ændret ved forordning (EØF) nr. 2626/84. Modværdien i national valuta er første gang den, der gælder på datoen for udstedelsen af nærværende direktiv.

Medlemsstaterne kan afrunde modværdien i national valuta, hvis afrundingen ikke overstiger 10 ECU.

2. Rådet foranstalter på forslag af Kommissionen hvert femte år og første gang i 1995 en undersøgelse og eventuelt en revision af beløbene i dette direktiv under hensyn til den økonomiske og valutariske udvikling i Fællesskabet.